

Sygn. akt II KO 50/12

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie M. S.

skazanego z art. 197 § 3 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 października 2012r.

wniosku obrońcy o zwolnienie skazanego od opłaty od wniosku o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu

Apelacyjnego

z dnia 25 kwietnia 2007r.,

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

We wniosku o wznowienie procesu jego autor sformułował postulat zwolnienia skazanego od opłaty, stwierdzając, że nie posiada on „żadnych środków finansowych pozwalających na jej uiszczenie”. Żądanie to – zdaniem Sądu Najwyższego – nie zasługiwało na uwzględnienie.

Art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 623 k.p.k. nakłada na osobę ubiegającą się o zwolnienie od uiszczenia opłaty obowiązek wykazania, że ze względu na jej sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów wyłożenie opłaty byłoby zbyt uciążliwe. Ustanowiony przez skazanego obrońca, jako podmiot fachowy, doskonale znał wskazaną regulację prawną, a mimo tego nawet nie podjął

próby uprawdopodobnienia, że skazany nie jest w stanie wywiązać się z powinności zapłaty niewysokiej w końcu kwoty 150 zł. Sam fakt pobytu skazanego w zakładzie penitencjarnym nie jest wystarczającą przesłanką, aby zrezygnować z domagania się od niego zapłacenia stosownej, jak już powiedziano dość niskiej, należności.

W tych warunkach, podkreślając, że ciężar dowodu co do istnienia okoliczności uzasadniających ewentualne zwolnienie od kosztów spoczywa na ubiegającym się o to zwolnienie (zob. post. SN z 26 lipca 2011 r., II KZ 27/11, LEX nr 898609), Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.